

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{2}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{4}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{2}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{4}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplicii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la »Tipografia, soc. pe acțiun

Lupta în contra maghiarizării.

Noue fase.

Sibiu, 20 Dec. n.

Lupta ce am deschis în contra maghiarizării, și care de atâtea zile ne preocupă necontentit, continuă. Greoiu, greoiu, încet, cu multe pedeci în cale, dar totuși se continuă.

Las' că volnicia guvernului brutal apasă ca un colos uriaș, și sufoacă în germene ori-ce pornire din sinul nostru, dar' de altă parte trebuie să recunoaștem, că nici din partea noastră a Românilor nu se face destul, ba nu se face nici cât s'ar pute.

Nu știm ce se zicem? Este oare tot depresiunea, care ține obsediată majoritatea oamenilor noștri, ori doar' este „nobila” nepăsare, isvorită din conștiința de vitalitate a neamului nostru, care cel mult zimbește ironic în fața odioaselor încercări ridicole?...

Fie ori una, ori alta, nu e bine, că este așa.

Situația internă și externă a monarhiei întregi, și situația noastră specială, reclamă dela noi imperios, să ne trezim, să ne pornim la lucru și la fapte, și să lăsăm la o parte și depresiunea fără rost, și încrederea prea mare în vitalitatea noastră etnică, și să căutăm a ne valida prin fapte și mișcări potrivite.

Că o adunare este oprită?

De asta chiar se nu ne pese. Alte 10—20 se fie convocate deodată, în 10—20 de locuri și se vedem atunci de va birui guvernul?

Și dacă ar birui? Și-ar dovedi numai volnicia, ear' noi și atunci am câștiga mai mult, decât stând nepăsători și nemișcați, și privind vag în vâzduhul politic.

* * *

În ultimele zile câteva noue fase ne prezintă lupta pornită în contra năvalnicului torent al maghiarismului.

Sunt fase cu oare-cari semne triste și îngrijitoare, dar' totuși fase, cari denotă o luptă, o evoluție, o mișcare continuă, o viață.

Proiectul de maghiarizare a ajuns la desbatere și în casa magnaților și a trecut și acolo cu o uimitoare ușurătate și rapiditate. Dintre membrii români ai senatului ungar numai arhierii gr.-or. s'au prezentat la ședință. Arhierii gr.-catolici, spre penibilă surprindere a tuturor, au absentat cu toții. Nu stim ce poate fi cauza acestei absentări, constatăm însă faptul, că a făcut cea mai rea impresiune posibilă; și cu tot dreptul.

Dintre arhierii noștri gr.-or. Metropolitan Miron Roman a luat cuvântul, ca întotdeauna, și a încercat o amănare a desbaterei pe timp mai potrivit. Se zice că magnații erau în număr așa de mic, încât mai că s'ar fi putut constata incapacitatea matorului corp de a aduce hotărâri. Pagubă că nu s'a cerut această constatare.

Aminării s'a opus ministrul de resort Perczel, care a spus-o franc, că tocmai spre a preveni agitația pornită în contra naționalității, ar trebui să se treacă în grabă peste proiect.

Cu toate acestea vor mai trece doar 2—3 săptămâni până-ce „proiectul” ar deveni lege. Pentru-că senatul a făcut unele modificări, și astfel proiectul se va retrimite de nou la cameră.

În acest interval de timp se poate face încă mult. De aceea fruntașii români se nu întârzie a convoca adunări de protestare.

O atare adunare este convocată acum la Arad pe 23 l. c., adică pe Joi. „Convocarea” o publicăm mai în jos. Precum se vede din textul convocării, adunarea aceasta are pretențiuni mai mari decât adunările de protestare. S'ar pără chiar că punctul de a protesta contra noului proiect de maghiarizare este numai un apendice la un cadru mai larg, mai înainte pregătit. Cu toate acestea, și cu toate că felul convocării și felul cum adunarea se prezintă pentru situația noastră internă, ne impun unele observări foarte serioase, facem totuși rezerva cuvenită și privim cu interes la însași adunarea.

* * *

Într'aceea mișcarea înăbușită aici la noi răsufă cu puternic avânt la confrății noștri din România liberă. Atentele de maghiarizare asupra noastră le resimte în mod firesc întreg neamul românesc. Cu atât mai virtos însă trebuie să se alarmeze frații noștri atunci, când nouă aici ni-se pune pumnul în gură și chiar glasul de protest ni-se înădușe, cu o volnicie căzătoare, în piept.

Când glasul Sașilor din Ardeal adă un așa de viu ehou în Germania și răsbate până la tribuna parlamentului din Berlin, oare se nu putem noi aștepta cu drept, și oare se conteste cineva acest drept, ca suferințele noastre glas se deștepte și la frații noștri, de cari numai rampele de graniță se separează?

Pe ieri a fost anunțat un meeting de protestare aranjat de comitetul studentesc în sala Hugo din București. Ear' Sâmbătă deja s'a ținut în Galați o întrunire națională conchemată de comitetul studentesc din Iași.

Astfel lupta merge înainte, și noi nu avem motive decât de a merge și noi cu curaj înainte pe calea pornită.

Adunare în Arad.

Tribuna Poporului de Sâmbătă publică în fruntea numărului seu următoarea convocare:

Cătră alegătorii români.

Cetățeni!

Timp îndelungat am stat în amorie și cuvântul nostru țeara nu l'a auzit. E vremea să intrerupem tăcerea. Lumea se știe, că nu am perdut viul interes pentru nevoile patriei și ale neamului, ci neadormit este gândul nostru pentru binele obșteș, ear' guvernânții noștri se înțeleagă dorințele noastre îndreptățite și bunele noastre gânduri pentru fericirea patriei.

În lăuntru și în afară se petrec lucruri, cari deșteaptă îngrijirile noastre. În fața acestor împrejurări simțim datoria cetățenească a ne spune și noi cuvântul.

Intru acest scop vă chemăm, cetățeni, la o

adunare

la Arad, pe ziua de Joi, 11/23 Decembrie 1897, în marea sală a „Hotelului Central”, ora 10 a. m.

Obiectele discuțiunii vor fi:

1. Explicarea lealității cătră tron și accentuarea patriotismului nostru sincer.

2. Cu considerare la situaținea internă îngrijitoare și la evenimentele ce se petrec peste hotarele țării adunarea va accentua poziția poporului român, chibzând mijloacele potrivite a promova buna stare și înflorirea patriei.

3. Protestarea contra proiectului de lege de maghiarizare a numelor comunelor.

4. Eventuale propuneri.

Pentru binele nostru al tuturor, vă rugăm să veniți în număr cât se poate de mare.

Convocarea e subscrisă de peste 160 alegători, între cari din Arad:

Petru Truța, avocat; Vasile Mangra, profesor; Aurel Săciu, avocat; Dr. Stetan C. Pop, avocat; Dr. Ioan Săciu, avocat; Dr. Teodor Popescu, avocat; Traian Vașan, paroch; Russu-Șirianu, publicist; din Brașov: Diamandi Manole, Ghiță Pop, Victor Popea, Dr. Eugen de Leméoyi; din Sătmăr: Dr. Vasile Lucaciu, Gavril Dipșe, proprietar; G. Barbu, proprietar; Gavril Bele, posesor; George Abrihan, posesor; G. Triff, posesor; Iuliu Știransky, preot; Ilie Thifor, proprietar; Constantin Lucaciu, preot; apoi: Mihailu Veliciu, avocat; Dr. I. Trailescu, protopop; Dr. Cornel Ardelean, avocat (Chișineu); Dr. Silviu Moldovan, avocat; Aurel Popoviciu-Barcianu (Orăștie); Teodor Pap, avocat (Baia-de-Criș); Ioan Lințu (Caransebeș); Dr. Vasile Fodor, cu alți 13 din Abrud. Cejalaltii toți din jurul Aradului din comunele: Buteni, Șiria, Peșca, Șimand, Curtici, Pâncota etc.

Oprirea adunării noastre.

— Voci de presă. —

Oprirea adunării de protestare din Sibiu a provocat indignarea întregii prese cinstite, care nu este în solda guvernului unguresc. Firește cu excepținea presei maghiare. De nou ni-s'a dat să vedem strainul fapt, că în tabăra maghiară, fără deosebire de partid, nu s'a ridicat nici un singur glas, care să reprobe volnicia comisă de guvern.

Ziarele ce ne vin din București sunt pline de amănunte asupra adunării și toate condamă fără rezervă procedura guvernului maghiar.

Estă două voci de apreciere:

„Liga Română”.

„Liga Română, organul „Ligei culturale” publică în ultimul seu număr (al 48-lea) un prim-articol despre oprirea adunării. Estă o parte din acest articol:

„E o ne mai pomenită volnicie fapta guvernului unguresc. El prezintă camerei un proiect de lege pentru maghiarizarea numelor toponimice. Proiectul produce o colosală indignare în cercurile tuturor naționalităților. Sași, poporul mititel și blând și „circumspect” din Transilvania, e cel dintăiu care se întrunește în meetinguri și protestează împotriva acestei infame măsuri de maghiarizare. Întrunirile Sașilor s'au încuviințate. Imediat încep Români o analogă acțiune de protestare, ori și imediat Maghiarii intervin și interzic dar' să întrunească, oprind pe alegători să vină la oraș.

Și aceasta în contra dreptului de întrunire garantat în constituția Ungariei tuturor cetățenilor ei!

Dar' tocmai aci residă ticăloșia procedurilor ungurești: dreptul de întrunire există, există chiar nelimitat pe seama Maghiarilor și a aliaților lor Sași, dar' el nu există pe seama Românilor, a unei populațiuni de 3 $\frac{1}{2}$ milioane de suflete!

Secăturile din camera din Budapesta aduc legi pentru desființarea națională a Românilor, dar' spaima le intră în oase când acești Români, cetățeni în patria lor, se provoacă la dreptul constituțional de întrunire și țin se-și rostească părerea lor, voința lor!

Apoi e o exagerare oare dacă li-se zice Maghiarilor, că s'unt un neam barbar de oameni? Că bărbății lor de stat mai ales se folosesc de maxime politice moscovite? Că s'unt mai răi decât reprezentanții celui mai scârbos absolutism?

Rusia nu-i o țeară constituțională; toată lumea știe, că acolo domnește absolutismul, bunul plac al guvernului. Dacă Polonezilor

din Rusia nu le este permis a se întruni, nu te miri și tu te indignezi din cale afară, pentru-că Rusia nu se laudă cu un constituționalism care nu există în țeara lor. Ei s'unt cel puțin cinstiți. Maghiarii însă, cari au sfruntarea de a-și lărgi fălcile și de a plictisi lumea apuseană cu pretinsul lor respect pentru formele constituționale, ei cari ar avă pretenția de a fi considerați o nație pe aceeași treaptă de dezvoltare a sentimentului constituțional cu Englezii, — ei întrec pe Muscali și toate formele absolutiste cunoscute până acum. Ei n'au curajul de a da stărilor lor numele ce-l merită; ei n'au curajul de a recunoaște că s'unt niște mici despoți ce trăiesc din slăbiciunea Austriei și din orbirea Germaniei. Apoi dacă ei n'au curajul să spună Europei că Ungaria este guvernată în mod liberal numai când e vorba de Maghiari și în mod absolutist când e vorba de nemaghiari, de imensa majoritate a populațiunei, o vom spune noi.

Atâta datorie avem, și ne vom face-o. Vom pune noi în lumina lumii culte fărâdelegile ungurești și confiscarea volnică a celor mai primitive drepturi constituționale ale fraților noștri. Vom arăta noi opiniei publice culte destrăbălarea, minciuna și perfidia ce s'unt la baza ficțiunii ce se numește statul maghiar. Pentru-că e culmea cinismului să vrei să exterminezi o întreagă populațiune autohtonă, să-i tai toate arterele vieții sale politice, să-i pui lanțuri și să n'o lași să facă un singur act de apărare, și cu toate acestea tot tu să te fâlești cu sentimente moderne constituționale!

„Drapelul”.

Organul național-liberal din București scrie următoarele:

„Nu e pentru întâia-oră când Ungurii interzic Românilor un drept de care ei se bucură pe cea mai largă scară, și am ajuns să nu ne mai emoționăm prea din cale afară când guvernul maghiar usează de violență și de arbitrar în contra fraților noștri.

De data asta însă fapta guvernului din Budapesta prezintă o deosebită gravitate.

Nu era vorba aci de o protestare platonice în contra unei măsuri oare-care, ci în contra unei măsuri care avea de scop pur și simplu maghiarizarea numelui a trei mii de comune românești.

Și cum Români nu-și puteau exprima părerile lor în parlamentul țării d n care nu fac parte, era natural ca ei să-și exprime pe calea întrunirilor publice, singura cale ce le mai rămănea deschisă, căci aceea a presei le este de mult interzisă prin amenzi și închisoare.

Și cu atât mai mult Români trebuiau să se adune și să chibzuiască, cu cât era la mijloc o lovitură grea ce li-se aducea vieții lor de popor.

Ungurii s'au bucurat de toată libertatea posibilă pentru a organiza și da această lovitură naționalității în general și Românilor în special. Era omenesc lucru ca victima, în apărarea ei, să se poată bucura măcar de-a zecea parte a libertății de care s'a bucurat călăul în opera lui.

Dar Ungurii n'au voit să acorde nici atât, nici măcar libertatea de a protesta.

E natural că o asemenea nenorocită și extremă persecuție să indigneze la culme pe toți Români din Ungaria și că această indignare să se transmită și la frații lor din România.

Și fiind-că protestarea a fost oprită la Sibiu, aflăm că ea se va face la București de cetățenii României libere.

Ungurii singuri s'au pus și de data asta, ca întotdeauna, într'o asemenea neplăcută poziție.”

Echoul luptei în România.

Întruniri de protestare.

În România s'au anunțat mai multe întruniri de protestare contra maghiarizării, dar' rapoartele ne lipesc încă.

S'a anunțat o întrunire în București, sala Hugo pe ieri, Duminecă. Liga culturală și-a anunțat reluarea conferențelor sale naționale. Prima se va ține în Orșova.

Întrunirea din Galați.

O conferență aranjată de comitetul studentesc din Iași s'a ținut deja Sâmbătă în Galați. Estă textul uriașelor placate prin cari era anunțată această conferență.

Cetățeni!

Față de noele volnicii, ce comit Ungurii asupra poporului român de peste munți, oprind acum și adunarea generală a partidului național, cetrebuia să se țină la Sibiu, comitetul național al studenților universitari din Iași dorind a arăta adevărata stare și suferințele Românilor de dincolo, convoacă pe cetățenii găiațeni la o conferență în chestia națională, ce va avă loc în sala „Central”, Sâmbătă 6 Decembrie, ora 2 p. m.

Intrarea liberă. — Galați 4/16 Dec. 1897.

Adunare în Peatra (?).

Urmă despre o adunare națională aflăm dintr'o telegramă soisită ieri la adresa dlui Dr. Rațiu.

Estă această telegramă a cărei dat însă e greșit, și bănuim numai că e: „Peatra”.

Peatra (?), 19 Dec. n.

Adunarea națională din Peatra, trimite urări de trăinică rezistență luptătorilor frați Români.

Dr. Talășescu, Boiu, Coarda, C. Petrescu, Ursoiu, Iliescu, Costea.

Proiectul maghiarizării în casa magnaților.

Vineri, la 17 l. c. s'a desbătut proiectul despre maghiarizarea numelor de comune în casa magnaților.

Ședința s'a deschis la 12 ore, sub președintele lui Vay Béla. După unele mici rapoarte s'a urmat la ordinea zilei proiectul de maghiarizare, care a trecut repede și ușor. N'a fost combătut acest proiect decât de arhierii români gr.-or. Arhierii gr.-cat. au absentat cu toții. Nici chiar Gall József, magnatul care s'a făcut celebru de când cu banchetul dat în onoarea „presei române”, „reprezentată” prin faimosul Pavlovsky — nici ei nu și-a mai ridicat glasul, care de altfel întotdeauna a răsunat în pustiu.

După ziarele ungurești desbaterea a decurs astfel:

Metropolitul Miron Roman arată, că proiectul de lege atacă legea de naționalități și vatămă autonomia bisericii gr.-or. române. Indigitează la amărăciunea ce a produs acest proiect în sinul naționalității nemaghiare, mai ales la Sași și la Români; spune că s'unt prea puțini membri de față, încât de s'ar număra s'ar constata, că casa nu e capace de hotărâri.

Fără de aceea timpul a fost așa de scurt, încât n'a putut studia bine proiectul; s'unt de abia 8 zile de când l'a pertrat camera. Propune deci, ca desbaterea să se ămlne pe timp mai potrivit, pe Ianuarie ori Februarie.

Ministrul Perczel vorbește contra propunerei. El vrea să se pună odăjă capăt agitațiunei fără înțeles, ce a provocat și până acum acest proiect. Cere respingerea propunerei făcută de Metropolitanul.

Propunerea Metropolitanului român se respinge cu toate voturile contra trei: Roman, Mețian și Poepa.
Urmează dezbaterile speciale.

La §. 1 Metropolitanul Roman face amendament, în sensul căruia numele ofițarilor se introduce numai în cazul ofițarilor de stat.

Se respinge.
La §. 2 Metropolitanul Roman face un amendament pur stilistic, care se primește.
Propunerea, ca la stabilirea nouelor nume să fie considerate interesele generale ale țării a fost respinsă.

La §. 4 Metropolitanul face o corectură la punctul e). Se respinge.
La §. 5 contele Andrásy Aladár cere restituirea textului original prin ștergerea adausului făcut de cameră la propunerea lui Szentiványi.

Metropolitanul Roman spriginește propunerea, prin care se ușurează situația bisericii. — Se primește.

Metropolitanul propune, ca să fie excepționale de obligațiunea acestei legi acele acte publice, cari nu s'au redactat în limba statului; — se respinge.

Astfel proiectul s'a primit, în forma, în care s'a prezentat dietei. Ședința s'încheie de la 1 d. a.

Sibiu, 20 Dec. n.

Încălcarea naționalităților. „B. H.” spune, că membrii sași ai congregațiunii din Bistrița au acuzat la ministrul de interne pe comitele-suprem Bethlen Pál, că „înălță față cu ei toate drepturile și legile și se poartă imparțial”.

Probabil, că ministrul Perczel va lăuda pe acest saș, succesorul lui Bánffy — căci a încălca drepturile naționalităților e un merit în ochii guvernurilor noastre.

Din Bucovina. Guvernorul Goëss, bine cunoscut prin atitudinea sa romanofobă, părăsește Bucovina fiind numit guvernator la Triest. În urma unor tratative între Baden și România bucovinenii Goëss era destinat să ocupe, cum transpirase din „Patria”, postul de president la Salzburg. Noul cabinet i-a îndulcit puțin soartea numindu-l, căci retragerea sa din Bucovina era deja de mult fapt, la Triest. Era pe care o inaugurasă Goëss în Bucovina era un afront pentru Români și o victorie a Schönerianismului implantat fraudulos în țeara fagilor. Justă va fi bucuria bucovinenilor de a fi mântuiți de un antagonist decise și sistematic. Succesorul lui Goëss, baronul Bourguignon, trece de un bărbat imparțial.

Steaua lui Apponyi, se pare că se ridică pe orizontul politic. După vorbirea puternică ce a rostit-o el, Vineri 17, în cameră, sprijinind proiectul despre chestiunea vamală prezentat de Bánffy, toată presa maghiară îl consideră ca succesorul acestuia în minister. Apponyi, punând la o parte interesele mici ale fracțiunii sale, a luat oarece-cum poziția lui Deák Fer. și a pledat pentru-ca în aceste momente grele ale monarchiei, Ungaria să nu pescuiască în tulburare, ci să se arete cumpătată și să se dovedească astfel Curții și Europei, că este vrednică de toată încrederea, și că poate să se transpună în Budapesta punctul de gravitate al monarchiei.

Vorbirea a făcut mare senzație. Presa clicei-bánffyste-tiszaiste se teme serios de concurența lui Apponyi.

„N. Fr. Presse”, care combate proiectul lui Bánffy, și astfel în desacord cu vederile lui Apponyi, zice că azi-mâine Apponyi va fi șeful partidului guvernamental.

Presă kossuthistică se bucură de acest pas al lui Apponyi, deși principial e contra punctului lui de vedere, anume întru-cât prin Apponyi s'ar vedea mai aproape cu un pas de independența Ungariei.

Alkottmány, organul partidului popular zice în articolul său „In pragul fuziunii”: „Apponyi a vorbit așa cum numai aceia pot vorbi, cari au în mână toate firele conducerii politice, ori ea cel ce s'ar aruncă ultimul galben la ruletă”.

Partidul popular, se știe, ține priniște la acest proiect guvernamental în contra kossuthiștilor.

E interesant cum apreciază acest organ situația. El scrie:

„Astăzi numai două căi stau deschise înaintea națiunii: una e dualismul, cu tratate vamale comune și cu bancă comună și aceasta constituie susținerea neîntreruptă a tranșacțiunii dela 1867, cea alta cale este uniunea personală, cu bancă independentă și teritoriu vamal separat. Aceasta însă ar putut numai să producă și o reducere a drepturilor, căci la acest prim pas nu s'ar opri nici-decum. Ceea-ce s'ar întâmpla după aceea ar fi, că dincolo în (Austria) s'ar îndestula cu federalismul, la noi însă în desvolțarea finală ar atrage după sine născerea hegemoniei rasei maghiare”.

„Uniunea personală” și Chestiunea naționalităților.

Kölnische Zeitung publică o scrisoare din Budapesta asupra acestei teme în care se spun următoarele importante lucruri:

»Dacă astăzi ar fi o Ungarie tare și conștie, atunci din Carpați până în Adria ar resuna strigătul după uniunea personală. În locul acestuia pretutindenea se vede lipsa de curaj. Nime nu cutază să zică, că dorrește uniunea personală; nici chiar independența economică nu o vrea nime și nici chiar nefericita partidă a fericitului Kossuth nu cere mai mult decât teritoriu vamal separat.

Prin cartă bianca, ce au primit-o (Maghiarii) cu vre-o 22 ani mai înainte în chestiunea naționalităților, s'au închis tocmai căile pe care s'ar ajunge la independența Ungariei.

Pe când Coloman Tisza purta războiul de exterminare contra naționalităților, li-s'a luat Ungurilor din mână politica externă și armata.

Dar', ceea-ce e mai important, lupta aceea a lui Tisza, ori-cât de grozavă a fost, nu a nimicit naționalitățile nemaghiare.

El n'a putut să le tragă chiar la roată, ori să le lege de cozi de cai turbați; și astfel ele (naționalitățile) s'au retras dela viața politică și acum „stau la pândă”.

Au voit să facă din Nemaghiari opt milioane de Maghiari, și și-au făcut mai tot atâția dușmani în țară.

În armata independentă (?) a Ungariei însă sânt Nemaghiarii într-o covârșitoare majoritate.

Ceea-ce inspiră respect acestora (Nemaghiarilor) nu este administrația lui Bánffy, ci poziția de mare putere a monarchiei întregi, cu cele 2 milioane de baionete ale sale. De aceea nu vrea aici deocamdată nime să se gândească la uniunea personală.

La tot cazul e acum primadată, că recunos, cumcă independenței Ungariei îi stă în cale chestiunea naționalităților neresolvată”.

Cronică politică.

Stat albanez.

Pretensiunile Albanezilor culminează în a crea un stat național, autonom sub suzeranitatea Sultanului. În fruntea statului se fie un guvernator albanez și în viața publică se se folosească limba albaneză, ca limbă oficială.

Programul noului stat, ce ar fi să se creeze, l'i-a compus un comitet național și are următoarele puncte:

1. Vilaetele Scutari, Cossova, Monastir și Iania se formeze o provincie cu un guvernator suprem în Monastir.
 2. Viceguvernori albanezi să rezideze în Scutari, Uskub și Iania.
 3. În oficii, în biserică și școală să se folosească limba albaneză.
 4. Să se dea amnestie exilaților sau prizonierilor politici albanezi.
 5. Albania să fie provincie autonomă și se plătească tribut anual Sultanului.
 6. Poarta să nu pretindă desarmarea Albanezilor, ca astfel ei să-și poată apăra drepturile și integritatea imperiului turcesc.
- Noul stat s'ar extinde spre sud dela Muntenegru până la Grecia și în sudul Sârbiei, pe cursul râului Vardar, până aproape de Salonic. Teritoriul lui ar fi de 73.700 chm. □ cu 2.225.000 loc. Majoritatea o formează Albanezii, dar în afară de ei s'nt numeroși Macedo-Români, Greci, Sârbi, Bulgari, Turci și pe țerm Italiani.

Ratificarea tratatului de pace turco-grec.

Sultanul a ratificat tratatul de pace cu Grecia, care a fost primit și în camera din Atena. Cu toate aceste tratările între cele două state nu s'au sfârșit, mai fiind de a se ajunge la înțelegere în vre-o șese chestiuni de importanță. Numai când se vor rezolva și aceste, se va fi stabilit status quo dinainte de nefericitul războiu.

Presidentul Elveției.

Din Bern se anunță, că consiliul federal al Elveției a ales de president al republicii pe 1898 pe Ruffy. Vicepresident a fost ales Müller.

Germanii în Orientul depărtat.

Din prilejul plecării expediției germane la China, împăratul Germaniei a ținut în Kiel, la dîneu, un toast-alocutiune către fratele său Henrich. Acest toast erași a sfîrșit uimirea cercurilor politice. Din el respiră o mare încredere în forțele și puterea Germaniei. Împăratul a spus, că ceea-ce se începe acum, e o urmare firească a creațiunii politice a moșului său și a vrednicului cancelar. Este primul început de lucrare a noului imperiu german pe terenul problemelor sale în Orientul depărtat. E vorba ca interesele comerciale germane să fie puternic scutite, despre ceea-ce să fie încredințați atât Nemții, cari au lipsă de scut, cât și străinii.

„Ear” dacă cineva ar cuteza — zise împăratul către fratele său — să se atace în drepturile noastre, atunci aruncă-te asupra-i cu pumnii de fier și cu ajutorul lui Dumnezeu încunună-ți tinăra frunte cu lauri de înfrundă, pe cari nimeni din imperiu nu 'i va înfrunda”.

Ziarele atribue mare importanță expediției în Orient. Ziarele engleze, precum Morning Post, Standard etc. cred, că expediția e începutul unei ere noue, în care poziția Germaniei va fi mai mare, ca până acum. Ziarele germane nu prea s'nt încântate de întreprindere și o privesc din punct de vedere pesimist. Astfel Köln. Volkszeitung zice, că din ocuparea portului Kao-Csau se vor naște încercări neprevăzute, și Germania poate să sufere desastre și tot cam în asemenea ton scriu și alte foi germane.

Omor în Veștem.

— Invățătorul Popescu omorât! —

Comuna grănițerească Veștem, care se ridicase la care-care celebritate — drept că nu de invadat — decând cu adunarea despărțământului „Asociațiunii”, earși pretinde pentru un trist moment atențiunea publică.

În noaptea de 14 spre 15 l. c. învățătorul Popescu dela frumoasa școală a acestei comune a fost bătut de cineva, așa încât dimineața a murit.

Plecasse seara dela locul obișnuit unde cina spre casă, numai peste uliță. Și, cum, cum nu... destul că l'a bătut cineva, l'a lovit în cap și cu șiroaie de sânge, cari au lăsat urme pe ulița Veștemului a ajuns acasă (în edificiul școlii) amețit, de nu și-a putut deschide ușa.

A venit în parterre, la locuința colegului său Doican și a bătut la ușă. Nevasta lui se spâria cu atât mai virtos, că de ani de zile Popescu nu i'a călcat pragul și vorbea bună nu i'a zis. Trăiau într-o dușmănie completă, cam trăia de altfel mai cu toți inteligenții din Veștem nenorocitul dascăl Popescu.

Dar' i'a deschis ușa. El i'a cerut un cuțit, că nu și poate deschide ușa, și... se plîngea că fi e cam rău. Prin întunecarea doamna Doican nici nu l'a observat, că era plin de sânge. Era și spâriat.

Popescu s'a dus amețit și legănându-se, sus în etaj. Dar' n'a putut să-și deschidă ușa chielei. Se vede, că nu și-a găsit cheia, ori a fost de tot turburat la cap, căci acolo purta grava lovitură, ce avea să-și stingă în scurt viața.

A intrat deci într-o clasă de prelegere. Ajuns acolo, printr-o inspirație sinistră sau în confuzia finală, ce i'a târbăcit mintea, a fâncat ușa din lăuntru. Și s'a trântit acolo pe o bancă... unde a și murit.

Dimineața l'au găsit, după urmele de sânge, acolo de abia suflând. În scurt a murit.

Învățătorul Popescu era o fire unică și o figură nesimpatică în Veștem. În comună își formase o clică, dușmană tuturor frunțașilor inteligenți, având lângă sine, cățiva frunțași țărani deposedați din slujbe. Popescu era șeful ior. Și el făcea câte și mai câte miserie: preotului (reșosat de curând), învățătorului, colegilor sei, notarului, primarului, etc. Urita purtare a poporului când cu adunarea „Astrei” lui i-se atribuie.

După aceea adunare s'au făcut nouă mârșave denunțări la autorități contra unor frunțași, cari ear' în socoteala lui să pun. Era c'un cuvânt urit și urgisit peste măsură aproape de toți oamenii de bine.

Școala o încercase pe la autoritățile un-gurești și-și bătea capul să introducă în ea limba de propunere maghiară. Era aderent al ideii de stat și se zice că a fost premiat cu 100 fl. de „Kulturęylet” pentru progrese în limba maghiară.

Pe lângă toate acestea Popescu era o figură antipatică și — un mare cămătar. Tiner de abia de 30 ani, c'un salar modest de dascăl, și s'au găsit la el obligații de 1200 fl.

Etată tot atâtea motive, și mai ales cel din urmă, de dușmănie contra lui. Și acestea i-au pus capul.

S'a făcut imediat cercetare minuțioasă. Dl Dr. Ben, medicul nostru din loc, a fost în comisiunea de secționare și a constatat o gravă lovitură de-asupra frunții. Sângele i'a obdus creerii. Curios fusă, că părăria, tare de altfel, nu arată nici o urmă de lovitură.

Până acum nu s'a găsit nici urmă, după care s'ar pute porni erizarea ucigașului.

CRONICĂ

Sibiu, 20 Dec. n. 1897.

Înmormântarea Drului A. Brote. Mult regretatului director al „Transilvaniei”, s'a săvîrșit cu mare pompă ieri după amiază, la orele 2, pe lângă o asistență foarte numeroasă a inteligenței românești și săsești din Sibiu. S'au depus vre-o 27 de cununi pe lângă acestea s'au făcut, în loc de cununi, câteva donațiuni de binefacere. Imposantul cortegiu a pornit dela casa proprie a defunctului, prin strada Cisnădiei, Piața-mare, strada Turului, până la înfrîntul român gr-or. dela Poarta-Turului, unde s'au depus osîmintele celui răposat. A surprins, că la mormânt nu s'a rostit nici un discurs, barem din partea „Transilvaniei”.

Prigoane un-gurești la universitate din Budapesta. Se știe, că studenții români, sârbi și slovaci dela universitatea din Budapesta, mereu hărțuiți de pricipsul rector Herczegh Mihály cu propuneri și încercări de „pacificare” pe terenul politic, au hotărit să înainteze rectorului un memorandum comun, cuprinzând gravaminele naționalităților nemaghiare din țeară. Dar' se vede, că și veteza acestui memorandum a îngrozit pe sfâtosul rector, căci „Magnificența Sa” a aflat cu cale a cita la sine pe cățiva din conducătorii studenților nemaghiari, încercând cu tot „zelul” a-i abate dela înaintarea memorandumului. Și nu s'a sfîit „pacificul” rector a usa în acest scop de chiar mijloace teroristice, amenințând pe studenții, că dacă totuși vor înainta memorandumul — ceea-ce ar fi o „demonstrație contra statului maghiar și a unității naționale!” — îi va ajunge o pedeapsă extrem de gravă: nu numai își vor pierde stîpendiile, ci vor fi și eliminați dela toate școalele academe din țeară!

Interesant e, că între alte gogoase ce-a debutat, „Magnificul” rector a spus, că universitarii n'au nici vîrsta, nici știința, nici experiența necesară procedurilor politice.

Ei, dar' nu tot „Magnificența Sa” s'a pus — și încă din oficiu! — la discuție politică, încercând a atrage și pe studenții nemaghiari într-o minune de „asociație depăce a studenților”, zemişită în „magnificii” sei creeri?!

Pe lângă toate, mai e și ridicol rectorul ăsta, nu numai pricipsul!

G. Em. Lahovari, fostul director al ziarului *Indépendance Roumaine* din București și unul dintre bărbații politici ai României, decedat între împrejurările tragice ale fatalului duel, cu dl N. Filipescu, a fost înmormântat, în mijlocul unei pompe extraordinare, Joia trecută, în cimitirul Bellu. A asistat un public imens și dstins. M. S. Regele Carol a fost reprezentat printre cei doi adjuțanți regali. S'au mai remarcat prin prezență mulțime de frunțași politici ai României, apoi membrii corpului diplomatic din București etc. La dorința familiei, discursuri nu s'au rostit. Serviciul funebru l'a oficiat însuși Metropolitanul-Primat, asistat de doi arhiepiscopi și de numeroși preoți.

Li-e frică de Praga, Ungurilor! Un episod caracteristic s'a petrecut zilele acestea într-o ședință a comisiei de instrucție publică din Budapesta. Era vorba, să se trimită o delegație în străinătate, în scop de-a studia instrucția publică a diferitelor țări. Într-o rașeale designate acestui scop se amintea și Praga. Dar' auzind de acest nume, unul dintre membrii comisiei a sărit ca mușcat de șerp și a strigat: „Nem meggyünk Prágába, a magyarfalo Prágába!” (Nu mergem în Praga, la Praga maghiarofobă!). Și strigătul a influențat ca o putere magică asupra celorlalți membri, cari în unanimitate au admis, că... li e frică de Praga, Ungurilor!

Scandalul Panama. Sâmbătă s'a început la tribunalul din Paris pertractarea în celebrul proces Panama. Pe banca acușătorilor stau: Arton, Boyer, Maret, Planteau, Gaillard, Laisant, Rigout și Saintmartin. Senatorul Naquet, acuzat și el, a fugit de cu vreme. La proces asistau o mulțime de oameni. Cel dintău a fost ascultat acuzatul Arton, al cărui interogator a ținut două ceasuri.

„Profesor german” — cel mai mare titlu. Din prilejul iubilului de 80 ani al marelui istoric german Mommsen, iubileu ce s'a împlinit zilele acestea, împăratul Wilhelm a voit să-l distingă pe savant cu titlul de „Baccelent”. Dar' veteranul savant a re-

fusaf, zicînd că pentru el cel mai mare titlu e „profesor german”. Așa a fost, așa vrea să rămână.

Neocolog. Primim următoarele anuțuri funebrele: Subscriții cu inima frîntă de durere aduc la cunoștința tuturor, că prea iubitul lor fiu, frate, nepot și consăngean Ioan Rusan, teolog absolut și proprietar, după un morb greu și îndelungat, împărțit cu S. Taine, în 18 Decembrie, la 5 ore dimineața, în anul al 38 al etăței, — și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului. Rugăți-ve pentru el! Șancel, în 18 Decembrie 1897. Nicolau Rusan, proprietar, cu soția sa luidă n. Frățilă, ca părinți; Vd. Maria Viassa n. Rusan, Emilia m. Precup cu soțul său Alexandru și cu fiii sei, ca surori, nepoți și nepoate; Petru Rusan, Luca Rusan, Ioan Frățilă cu soțiile și fiii sei, Vd. Mariu Aranyosi n. Frățilă cu fiii sei, ca unchi, mătușe, veri și verișoare.

— Elena Ioan Schiopu n. Duția, văduvă de învățator, după scurte suferințe, împărțită fiind cu Sîntele Taine, a facetat din viață, în 3/15 Decembrie a. c., la orele 6 dimineața în etate de 44 ani și în al 31/2-lea an de veduvie. Despre această dureroasă pierdere înconștințăm cu inima înfrîntă de durere pe toate rudeniile, amicii și cunoștinții. Fie-i fărîna ușoară și memoria binecuvîntată! Crizbav, în 3/15 Decembrie 1897. Pentru jalnică familie: Ioan Schiopu, paroh, ca fiu; Hortensia Schiopu născ. Popovici, ca noră; Elena Schiopu, ca fiică; Vasile Duția, econom, ca ginere.

Hymen. Ni-se scrie, că dl Dr. Ioan Nemet din Arad s'a fidațat la 7/19 Dec. a. c. cu doara Iovana Pavloviu din Pâncota.

Mamelucul Münnich și Sași. De când deputatul mamuc Münnich a vorbit la cameră pentru proiectul de maghiarizare al comunelor, mereu primește scrisori batjocritoare din cercurile săsești. Așa, de curînd a primit dela Sigheșoara următoarea corespondență deschisă:

A München. Urdeutscher Name!
Schäme mich allerdings heute so zu heissen.

Gruss aus Schässburg. Wenn alle untreu werden, so bleiben wir doch treu. Wir begrüßen den wackeren Vorkämpfer des wahren Patriotismus! und rufen ihm zu: Hier stirbt der Deutsche nicht!

Hellmeth Hildebrandt. Profesor Kurt Grosse, Schulze, Meister, Schwamm, Biederer, Heilmann, Loecher, Schiessbürger, Haberhauer, f. über Halmos.

(Pe românește! A Mînnich. Nume german străbun! Mi-e rușine, că azi mă numesc așa. Salut din Sigheșoara. Dacă totuși devin necredincioși, noi totuși rămînem credincioși. Salutăm pe bravul anteluptător al adevăratului patriotism! și i' strigăm: Aici nu moare Germanul!)

Rectificare. O eroare s'a strecurat în ultimul nostru număr în notița despre regretatul Dr. A Brote. Din acest incident „Albina” a dat la fondul „G. Barițiu”, în loc de cunună, nu 7 fl. 25 cr., ci 25 fl.

Imoralitatea în Budapesta. Mai cănd era, un Ungur din Budapesta s'a văzut trecînd în costumul lui Adam pe Andrásy-ut, cea mai populată stradă a capitalei un-gurești. Ne mai pomenim scandal s'a întâmplat seara, de față unui public numeros, mai ales de... dame. Poliția a arestat imediat pe... moder-nul Adam. Ajuns înaintea judecătoai, Ungurul a spus, că a comis fapta din rămășag. Tribunalul l'a osîndit la 3 zile temniță și 20 fl. amendă.

Antisemiți la Eperjes. Foile un-gurești scriu, că într-o din zilele acestea orașul Eperjes a fost inundat de cu dimineața de sute de placate, un-gurești și slovăcești, toate de caracter antisemit. Placatele aveau felurit cuprins. Pe unul era scris: „București—Praga. Invitare la adunarea ce se va ține contra Fidoivilor la 6 Ianuarie 1898. Comitetul din Eperjes”; pe altul sta: „Fos cu Fidoivii”. Poliția a confiscat cu mare grabă toate afîșurile acestea.

Socialiștii un-guri devin tot mai îndrăzneți. Așa, în comuna Darás și Hersegh-Marók din comitatul Baranya s'au organizat în toată regula, zi de zi în adunări turbulente și au decis, să refuze a plăti dările și să omore pe executori, dacă acestia vin să le vîndă din casă. Autoritățile au concentrat gendarmerie, dar lînistea totuși nu s'a restabilă. În comuna Kővösladány din comitatul Bichșiuul socialiștii au mers și mai departe. Au profanat bisericuă, turburînd cu strigăte și înjurături o predică anti-socialistă a preotului catolic.

Și totuși guvernul nu se prea sînchisește de socialiști. Are doar' destule grijii cu — naționalitățile!

Știră mîerunte. La Varșovia marchisul Wielepolski a rănit de moarte, într'un duel cu pistolul, pe contele Wydzga, cu care avusesse un viu schimb de vorbe.

— În Londra celebrul actor Terris a fost omorât cu cuțitul de un coleg.

— Directorul ziarului Figaro din Paris De Rodays, a demisionat din motiv, că el e convins de nevinovăția lui Dreyfus, opinia publică însă e contrară acestei păreri.

— La Sniatyn (lângă Lemberg) s'a întâmplat o violentă ciocnire de trenuri; 18 vagoane sfărîmate, un mașinist omorât, mulți pasageri răniți.

ECONOMIE. Revistă economică.

(Urmare și fine.) Meline, ministrul-president și de agricultură al Franței a dezvoltat zilele trecute...

În fața acestora e de lipsă ca agricultorii să înființeze societăți și astfel să realizeze concurența și speculațiile...

Vorbirea ministrului Meline, în toată extinderea ei s'a publicat în fiecare comună din Franța.

Noi încă am pute învăța multe din această expunere.

Asociația reuniunilor de agricultură maghiare, după atâtea eforturi în fine s'a realizat. Zilele trecute și-a ținut adunarea generală...

Asfel dar Maghiarii mai au o societate agrară care și-a pus de țință înființarea...

Cunoaștem însemnătatea astorfel de întovărire și pentru aceea nu putem pricepe indolența...

Boala de porci în anul 1896, după-cum arată statistica oficioasă a puștiit 670.835 porci...

De când a intrat boala și colera de porci la noi în țeară, exportul a scăzut cu 65-70 milioane...

În viitor se sperază, că această puștiitoare boală va fi delăturată în mare parte cu serumul inventat.

Posta redacțiunii.

Raportul despre omorirea învătătorului Popescu a sosit prea târziu pentru azi. Cel publicat, compus din auzite, era tipărit.

Tribuna Literară.

Grigore H. Granda.

București, Decembrie 1897.

O, sufletul, curatul argint de odinioară! Măcedonski.

A murit și Grigore Granda.

În vâlmașagul luptelor de toate zilele, în mijlocul întâmplărilor norocite și nenorocite mai ales, cari s'au întâmplat numai de o săptămână încoace...

Gazetele noastre, atât de mult preocupate de certele lor politice, de importanțele lor polemice, ori de pătrunderea gândurilor vre-unui leader de partid, s'au grăbit să treacă știrea aceasta în rubrica informațiilor scurte și fără însemnătate.

A murit Gregore Granda? Când? Zilele acestea. Cum se poate? Mie 'mi-se pare că e mort deja de mult, cel puțin de zece ani.

Îmi aduc aminte câtă adorație extatică am avut odinioară pentru figura aceasta care a dispărut pentru totdeauna din viață...

Granda și Bolintineanu sunt poeții sufletelor acestora, curate și visătoare, simple și sentimentale; sunt poeții inimilor caste, sincere, neamorțite încă de opul senzațiilor...

Pe el numai inima e stăpână, o inimă de fecioară castă, așa cum a bătut odată în pieptul omenirii întregi...

Astăzi nu mai e simțire adevărată; lacrimile poezilor stut false; plânsetele prefăcute și durerile lor degustătoare parodii.

Și în nămolul acestei decăderi, cum s'ar pute înțelege glasul care mai spune adevărul, cuvântul care slăvește sinceritatea?

Și, când elanurile mari s'au stins, când inima ne este mai pustie decât cerurile imense, cum am mai pute să ne intristăm de pierderea celui din urmă suflet entusiast?

...Îmi aduc aminte de un pasaj frumos al lui Granda. E blăstâmul acela de un romantism sublim, pe care eutorul dispărut l'a pus în gura lui Fulga...

Eacă pasajul acela, pe care-l redau din memorie, după șapte ani dela cetirea lui. Fulga își vede pe iubita lui, Zoe în brațele mirelui ei, în noaptea nunei.

Geniu care sbori pe aripa vijeliilor noptose, auzi-mă! Înseamnă cu litere roșii în cartea cea neagră, numele acestei femei care și-a ris de Dumnezeu, de amor și de virtute...

În pasajul acela e întreg Granda, întreaga generație care a dispărut odată cu el, cu credințele, cu visurile, cu toată inima ei.

Cine dintre noi îl mai putem înțelege? Când cetim asemenea rînduri, dacă nu aruncăm cartea, trebuie să zimbim cu milă, ca de niște copilării ridicole.

O! generația noastră e prea „cultă” ca să mai crează în ceva! Sufletele noastre sînt prea largi, pentru-ca să mai poată cuprinde numai dragostea unei fecioare.

Și, când cauți să vezi ce se ascunde în inima ta, în dosul acestor sforăli, găsești golul imens și înfiorător, regretul dureros al unei vremi de sentiment sincer, de dragoste și de credință.

...La mormântul lui Grigore Granda trebuia să jelim nu numai pe postul apus, ci să ne plângem vicia noastră cu adevărat umană și frumoasă care s'a înmormântat, fecioria inimii dispărută pe vecie și a cărei înviere nu știm dacă va fi vre-odată.

Al. Antemireanu.

Informațiuni.

„Economia națională” sub direcția lui P. S. Aurelianu, nr. 15 dela 1 Dec. 1897 are următorul cuprins: Casa rurală. Xenofon Harmuris: Studiu asupra culturai marii (urmare).

„Dochia”, revistă lunară, directoară Adela Xenopol, nr. 6 și 7 pe Oct. și Nov. 1897 are următorul cuprins: Ilustrație: Portretul d-nei Adina Costinescu.

— Nr. 7. Ilustrație: Portretul d-nei Darlée. — Darlée de *.*. — O pătrime de secol de d-na Emile Humpel. — Basma de Elena D. O. Sevastos. — Ființă de *.*.

† Alfons Daudet, celebrul romancier francez, a decedat pe neașteptate la Paris, tocmai pe când, încunajat de familia sa, lua cina într-o dispoziție foarte bună.

Răposatul s'a născut la Nîmes, în 1840. În literatură a debutat de tânăr și deja dintru început cu mult succes, scriind poezii, apoi novelete și în urmă romane și piese teatrale.

Mai nou.

Rușii în China.

Din Londra se anunță știrea sensațională, că Rușii au ocupat cel mai puternic port maritim al Chinei, Port-Arthur sau cum îl numesc Chinezii Lucsun-ko.

Un comunicat al agenției rusești din Petersburg, cu datul de 18 l. c. confirmă știrea, cu adaosul, că flota rusească de sub comanda contra-amiralului Revunov a intrat în Port-Arthur cu deplina învoire a guvernului chinez.

Bibliografie.

CĂLINDARUL POPORULUI

— pe anul 1898. —

— Voci din presă. —

Liga Română.

În nrul 44 al excelentei reviste politice: „Liga Română”, organul „Ligei pentru unitatea culturală a tuturor Românilor” găsim următoarea dare de seamă asupra călindarului nostru pe anul 1898:

„Dintre multele călindare ce se publică pe fiecare an în Transilvania, acesta este de astă-dată, fără îndoială, cel mai bine întocmit.

„Acest călindar poate fi astfel privit ca un „Almanach” al relațiilor culturale românești de peste munți și este indispensabil pentru toți cei ce urmăresc cu interes dezvoltarea Românilor din Transilvania.

Beneficiul acestor scrieri servă și el la acoperirea enormelor cheltuieli și amende, cu cari trebuie să lupte „Tribuna” organul partidului național.

Disertațiune economică. A spărut: Disertațiune economică despre bunăstarea foloasele fărinei cernută cu ciurelul și cu sta rară și despre zidirea morilor lădă ias — de Axentie Severin.

VOCI DIN PRESĂ

CASTELUL DIN CARPAȚI

Patria.

„Volumul acesta, care se extinde pe 255 pagini octav mare tiparit pe hârtie fină și cu litere elegante cuprinzând nu mai puțin decât 25 ilustrații interesante, merită de a face parte din biblioteca fiecărui Român.

Telegraful Român.

„Recomandăm cu toată căldura cetitorilor nostri procurarea și cetirea acestei cărți prea instructive pentru noi, și care și în exterior se prezintă foarte frumos.”

La librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se adă următoarele cărți:

- „Memorial”, Archiep. și Metropolitanul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea. fi. 1.30
„Doina”, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu. „ — 28
„Critică” 1867-1892, de Maioraru. Vol. I și II. 2 fi. — cr. „ — 4.
„Poveștile Bănatului”, de Căntana. „ — 30
„Literatură popor. română”, de Gaster. „ 2.50
„Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou”, de Dr. Iuliu Olariu. „ 2.50
„Cersătorul”, dramă în 2 acte de Livescu. „ — 50
„Higiena română”, de Dr. Leo Mureșianu. „ 1.
„Izvoade”, de Demetrescu. „ 4.
„Trandafiri și viorele”, de Pop-Regenanu. „ — 60
„Din Moldova”, schițe de Kotzebue. „ 1.
„Floarea din Fireaze”, de Livescu. „ — 50
„Istoria Românilor sub Mihai-Vodă-Viteazul”, de Nicolae Bălcescu. „ 2.
„Trăvnițe”, 10 piese Slovecești Vol. I și II. a 1 fi. 50 cr. „ 3.
„Scrierile părinților apostolești”, de Dr. Iuliu Olariu. „ — 70
„Merinde dela școală”, de Popa. „ — 60
„Despre influența impregiurării”, de Panait Zosin. „ — 50
„Memorii din timpul războiului”, de Georgescu. „ — 88
„Pui de lei”, poezii eroice, de Nețescu. „ 1.
„Copii de pe natură”, de Negruzzi. „ 1.50

La comanda de din afară se adaugă pentru portu postal totdeauna încă 5 cr., iar pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

„Naționalitatea”. Societatea noastră „Tipografia” a scos într-o elegantă broșură interesantul studiu de Max Nordau despre „Naționalitate”. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor nostri; limbajul frumos, în care „Rosmarin” al nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii nostri, căci în „Tribuna” s'a publicat mai întâiu. Vorba era numai, ca interesantele observații originale ale genialului autor să nu rămână scrise prin atâția numeri de ziare, ci să fie colectate într-un mănunchiu, mai accesibile la cetit și meditat.

Teatru orașenesc în Sibiul.

Beneficiul domnișoarei Eleonore Weiser. Wicomte von Létérières. Comedie în 3 acte, de Carl Blum. Inceputul la 7 ore seara.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 18 Dec. n. 1897.

Table with columns: Săminte, Prețul per 100 chilogr., etc. Rows include Grâu, Bănațesc vechiu, Grâu dela Tisa, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Table with columns: Hârtie-moneti română, Lire turcești, etc. Rows include various market items and prices.

Bursa de Budapesta.

Table with columns: Renta de aur ung., un. val. cor., etc. Rows include financial data for Budapest.

Bursa de Viena

Table with columns: Renta de aur 6%, un. val. cor., etc. Rows include financial data for Vienna.

Bursa de București.

Table with columns: Din 6 Decembrie v. — 4 ore p. m., Casa, etc. Rows include financial data for Bucharest.

De oare-ce eu toate mărfurile le vând exclusiv numai pe lângă solvire în număr, și prin aceasta prețurile se ieftinesc într'un mod însemnat și ajung și eu la oare-care profit, așadar de azi începând voi lăsa să se îmbucure cu adevărat fiecare cumpărător al mărfurilor liferate de casa mea cu prețuri moderate și însoțite de oare-care profituri, și anume fără ori-ce reclamă mai departe

Pe lângă ori-ce preț! Vânzarea totală

și mai ieftin
ca la

a vinde articoli din depositul meu grandios sortat ș. a.

haine de bărbați și copii

producție proprie,

ghete pentru dame și domni, cravate, pălării și corturi p. t. publicului, și sigur, că ori-cine va fi îndestulit în toată direcțiunea. Tot cu această intențiune îngrijesc cu deosebire și de

atelierul meu grandios de croitorie

care stă sub conducerea unui croitor versat și expert, este provăzut cu o multime de stoffe din țeri interne și externe, din lână de oaie și garantat veritabile, unde de acum încolo voi primi pe lângă cele mai ieftine prețuri

comande după măsuri

pe lângă o efectuare în termen de 24 ore.

Ar fi de dorit, ca preastimatul public, în interesul său să-și câștige cât mai curând o convingere faptică despre depositul meu de croitorie din nou aranjat, precum și despre solidaritatea și ieftinătatea marfei servită.

Observ, că sînt aplicat a da articolele din depositul meu și pe lângă plată în rate și condițiuni favorabile.

Cu toată stima

[2830] 5-6

Isak Ascher,

Atelier de croitorie, deposit de haine gata pentru domni și copii.
Strada Cisnădiei nr. 4-6. SIBIU. Palatul comandei de corp.

Nr. 298-1897

[2514] 8-3

Publicațiune.

Se face cunoscut, că locul de pășunat al comunei bis. ev. de conf. augsb. din Chirpăr, care cuprinde 360-370 jugere catastrale și e potrivit pentru pășunarea oilor, se va da prin licitațiune pe 10 ori mai mulți ani, la 28 Decembrie a. c. după amiază la 2 ore, în cancelaria comunală. Prețul strigării e 1200 fl., condițiunile se pot afla dela oficiul parochial ev.

Chirpăr, la 4 Decembrie 1897.
u. p. Nechrich (Ujegyház).

Fresbiteriul ev. de conf. aug.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de **Teodor Raica,**

profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 75 cr.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografiei“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

Călimdarul „Lumea Ilustrată“

pe anul 1898

cu un bogat cuprius, cu prețul de 70 cr., (cu porto postal 75 cr.)

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de Sava Popovici-Barcianu.

Edițiunea a cincea

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barcianu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de vileri, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reununii rom. de agricultură din comitatul Sibiiului“ (280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare:

Tabloul condamnaților

în

PROCESUL MEMORANDULUI.

Cu 3 fl.

„Numai scurt timp“.

Am onoare a aduce la cunoștința onoratului public, că am acvitat prin cumpărare depositul de mărfuri — **masa de concurs** — după Demeter Anton, Piața-mică nr. 2, și sînt în poziția a-1 pune la dispoziția onoraților mei mușterii cu prețuri foarte ieftine.

Îmi iau voe totodată — cu atât mai mult cu cât aceasta vânzare de mărfuri ține numai până la finea lui curențe — a invita cu toată stîmă pe onoratul public la aprovizionare cu cumpărări pentru apropiatele sărbători de Crăciun și Anul-Nou, recomandându-mă sînt

cu toată stîmă

G. M. Kleisch.

[2564] 6-

Expoziția millenară, Budapesta 1896, diplomă de onoare.
(Cea mai mare distincțiune).

„Weingau“,

societate pe acții a viticultorilor ardeleni.

Export

de vin veritabil din podgoriile ardelenesti în sticle și butoaie.

Pivniță: Mediaș (Transilvania).

Comisiune principală la

Fried. Ziegler, Sibiu, strada Faurilor nr. 19,

unde sînt în tot timpul mostre de vin în deposit.

Comande din afară se efectuează totdeauna prompt și spre cea mai mare mulțumire dela 56 litruri în sus.

[2590] 4-6

Vânzare în detail în Sibiu

în sticle, marca de protecție „Weingau“ de veritabile **vînuri albe de pe Târnave.**

la G. W. Grohmann, Franz Jahn Söhne, Josef Schwartz, Gustav Gürtler, Emil Gleim, Wilhelm Watzek, Wilhelm Zweier, Georg Sörfözö, M. Bruckner, Martin Schmidt, restaurantul la „Mielul alb“ în colțul stradelor Oenei și Faurilor, în cafenele și în toate restaurantele și cărîmele mai bune.

— Diplomă de onoare Timișoara 1891 și Sibiu 1896. —

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Cu șese ilustrațiuni!

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc, cu povețe economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Correspondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc (schită literară): „Nunta Zamferei“, „Noi vrem pământ“, „Murșul și Oltul“ (povește din popor), „Numai una!“ (poesie), „Sălcia și plopul“ (legendă din popor), „Rugămintea din urmă“ (poesii) și alte „Poesii scurte“. — „Glume“. — „Mântuirea steagului“ (s. hită istorică) de Petru Vancu. — Ioan Creangă (schită literară cu portret): „Poveștea unui om lenes“ și „Oltenii din Iași“, „Rostiri, zicători, cuvinte“. — Th. D. Speranță (schită și două anecdote): „Mama Ungurului“, „Jidani și hoții“. — George Pop de Băsești (biografia cu portret). — „Căt de lungă să fie ziua, tot vine noaptea“, de doamna Columb. — „Castelul diu Carpați“ (schită bibliografică) de Jules Vernu. — „Răvașul nostru“, cronică întâmplărilor de peste an, de Ioan Scurtu cu următoarele portrete intercalate în text: Iosif St. Șulufiu, Ioan Hannia, Dr. C. Lueger. — Economie: „Despre dări și termine“, „Asigurarea contra focului și grindinei“, „Întinerirea pomilor“, „Povețe“. — „Tîrgurile din Ungaria și Transilvania“. — „Tîrgurile din Bucovina“. — „Tîrgurile (bălcirurile) principale din România“. — „Inserate“.

— Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr. —

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

În atențiunea cumpărătorilor de cărți.

Mulți dintre onorații noștri cărturari ne cer ca să le trimitem câte o carte, ori două, cu rambursă (Postnachnahme — utánvét). În interesul bine priceput al publicului ne luăm voe a face atenți la marile spese împreunate cu acest fel de comande. O carte cumpărată pe această cale costă totdeauna cu 25-30 cr. mai mult, decât dacă se trimite prețul cărții înainte printr'o assignație postală.

Rugăm deci pe toți cei-ce fac comande de cărți, al căror preț îl pot ușor afla, ca în propriul lor interes să trimeată banii înainte și să nu întrebuițeze felul de comandă cu ramburse, așa de păgubitor pentru public.

La comande, pe lângă prețul cărții să se adaugă și porto postal pentru trimiterea sub bandă, ear' dacă vor să fie și mai siguri, și taxa de recomandare, care este totdeauna 10 cr.

Librăria „Tipografiei“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.